

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobců: a) T. T.
b) S. T.
oba zastoupeni advokátem Mgr. Michalem Miturou
sídlem Místecká 329/258, 720 00 Ostrava-Hrabová

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, Moravská Ostrava, 702 18 Ostrava

za účasti osob zúčastněných na řízení:

- 1) **Ing. I. A.**
zastoupený advokátkou JUDr. Reginou Soukupovou
sídlem U Prašné brány 1079/3, Staré Město, 110 00 Praha 1
- 2) **Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a.s.**
sídlem 28. října 1235/189, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2022, č. j. MSK 91917/2022,
ve věci společného povolení stavebního záměru

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2022, č. j. MSK 91917/2022 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni a) na náhradě nákladů řízení částku 12 546,90 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám advokáta Mgr. Michala Mitury, sídlem Místecká 329/258, 720 00 Ostrava-Hrabová.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci b) na náhradě nákladů řízení částku 12 546,90 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám advokáta Mgr. Michala Mitury, sídlem Místecká 329/258, 720 00 Ostrava-Hrabová.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobci domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2022, č. j. MSK 91917/2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno společné povolení Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále jen „stavební úřad“) ze dne 10. 5. 2022, č. j. MUFO 15408/2022 (dále jen „společné povolení“), kterým stavební úřad schválil záměr „*Rodinný dům v M.*“ na pozemcích parc. č. XA, XB a XC v k. ú. X.
2. Žalobci (vlastníci stavby sousedící se záměrem) předně uvedli, že žalovaný postupoval nezákonně, když vydal rozhodnutí, které nesprávně vyvozuje, že předložená projektová dokumentace záměru splňuje zákonné podmínky a správnímu orgánu nepřísluší zkoumat, zda realizací záměru dojde k ohrožení života a zdraví, pokud je projektová dokumentace autorizována příslušnou osobou. Žalobci navíc předložili relevantní důkazy, z nichž vyplývá, že realizace záměru dle projektové dokumentace by bezpečná nebyla a naopak by reálně hrozil vznik škody na životech, zdraví a majetku tím, že by došlo k sesuvu svahu, ve kterém se nachází stavba žalobců a v němž má být realizován chystaný stavební záměr. Takovýto postup správního orgánu dle žalobců nechrání oprávněné zájmy účastníků řízení a veřejnosti a naopak se jedná o postup zjevně bezohledný. Žalobci dále namítali, že projektová dokumentace nesplňuje požadavky vyžadované vyhláškou č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, uvedené v příloze č. 8 D 1.2., neboť v technické zprávě chybí dostatečná specifikace technologických podmínek postupu prací, které by mohly ovlivnit stabilitu vlastní konstrukce, případně sousední stavby. Podmínka č. 5 obsažená ve výroku společného povolení pro umístění stavby, dle níž musí žadatelé před zahájením stavby vypracovat a předložit stavebnímu úřadu dokumentaci pro realizaci stavby, je dle žalobců irelevantní, neboť právní předpisy pojem realizační dokumentace neznají a neexistují tak žádné formální požadavky na její obsah. Taková podmínka tedy neposkytuje jakoukoliv jistotu, že stavba bude prováděna bezpečně ve vztahu k nemovitým věcem žalobců. I v případě, kdyby tato podmínka byla přeformulována na podmínku vypracování projektové dokumentace ve

stupni pro provádění stavby, tak aby zakládala stavebníkům povinnost jejího vyhotovení, nemohla by ani tato podmínka zhojit nedostatky předložené projektové dokumentace pro vydání společného povolení. Dle žalobců ze současné projektové dokumentace tak není vůbec zřejmé, jak bude zajištění předmětného pohybujícího se svahu řešeno. Závěrem žalobci navrhli, aby soud napadené rozhodnutí pro jeho nezákonnost zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

3. Žalovaný ve vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na odůvodnění společného povolení, spolu se spisovými podklady. Dle žalovaného žalobní tvrzení z velké části kopírují důvody obsažené v odvolání žalobců proti společnému povolení. Žalovaný proto opětovně odkázal na vypořádání odvolacích námitek v odůvodnění napadeného rozhodnutí, jež obsahují právní úvahy relevantní rovněž pro relativizaci či vyvrácení žalobních tvrzení. Dle žalovaného žádné ze žalobních tvrzení nezpůsobilo změnu jeho procesního stanoviska ve věci. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
4. Z osob zúčastněných na řízení se ve věci vyjádřil pouze Ing. I. A. (dále jen „zúčastněná osoba“), který prostřednictvím svého právního zástupce uvedl, že s obsahem žaloby nesouhlasí. Je přesvědčen, že společně s paní Ing. L. A. (dále jen „stavebníci“) jako stavebníci rodinného domu provedli veškeré potřebné a zákonem požadované kroky, aby zajistili řádný a bezpečný průběh stavby. Námitky obsažené v podané žalobě odpovídají námitkám, které žalobci opětovně vznášeli v průběhu stavebního řízení. Stavebníci vždy splnili veškeré požadavky správního orgánu, který příslušná povolení k realizaci stavebního záměru vydával. K meritu věci zúčastněná osoba uvedla, že stavba rodinného domu má být umístěna ve svažitém terénu pod domem žalobců. V místě stavby nechali stavebníci provést inženýrsko geologický průzkum odbornou společností a byl pořízen statický posudek stability svahu i výpočet pro zakládání stavby. Ze závěrů těchto odborných podkladů vycházela i navržená technologie skutečného provádění nové stavby a takto byla stavba i povolena. Stavba nového domu tak nemůže majetek žalobců ohrozit, pokud bude postupováno s odbornou péčí a přiměřenou bdělostí. Námitky vznesené v žalobě považuje zúčastněná osoba za zodpovězené již v předchozích rozhodnutích a navrhuje, aby byla žaloba zamítnuta.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 7. 12. 2020 podali stavebníci společné oznámení záměru výše uvedené stavby. Po zahájení společného územního a stavebního řízení podali žalobci jako vlastníci sousedního pozemku dne 25. 1. 2021 písemné námitky. Stěžejní námitkou žalobců vznášenou opakovaně v průběhu celého stavebního řízení bylo, že realizací stavebního záměru může dojít k bezprostřednímu ohrožení sousedních pozemků žalobců a stavby na nich, neboť hrozí vysoké riziko sesuvu svahu. Žalobci tuto námitku doložili odborným stanoviskem označeným jako „*Stanovisko geotechnika*“ zpracovaným Ing. F. I., autorizovaným inženýrem v oboru geotechnika, na podkladě výpočtu zpracovaného Ing. L. Ď., Ph.D., autorizovaným inženýrem v oboru geotechnika, dle něž by realizace navrhované stavby mohla ohrozit ze statického hlediska nemovitost žalobců. V reakci na podané námitky předložili stavebníci dne 1. 3. 2021 odborné stanovisko označené jako

„Závěrečná zpráva IG průzkumu 2020 210 – M. RD na pozemku parc. č. XA“ zpracované společností K-GEO s.r.o., konkrétně Ing. R. D., autorizovanou osobou v oboru inženýrská geologie a Ing. L. K., Ph.D., autorizovanou osobou v oboru inženýrská geologie, přičemž toto stanovisko bylo zpracováno na základě provedeného inženýrsko-geologického průzkumu. Dle závěrů tohoto stanoviska je v místě navrhované stavby jiná skladba podloží, než se kterou pracuje odborné stanovisko předložené žalobci, a proto při respektování navržených doporučení připouští realizaci stavebního záměru. Poté co stavební úřad pokračoval ve společném řízení, podali žalobci dne 7. 5. 2021 opětovné námítky k podkladům doplněných stavebníků. Stavebníci v reakci na podané námítky doplnili dne 5. 8. 2021 další odborné stanovisko označené jako „*Statické posouzení stability svahu*“, které bylo vypracováno na základě výše uvedeného inženýrsko-geologického průzkumu Ing. M. P., autorizovaným inženýrem pro geotechniku, přičemž závěrem tohoto stanoviska bylo, že výkopem nedojde k porušení stability dotčeného svahu. Možnosti podat námítky k doplněným podkladům žalobci opětovně využili dne 4. 10. 2021, kdy předložili doplněné odborné stanovisko označené jako „*Stanovisko geotechnika č. 2*“, v němž Ing. F. I. a Ing. L. Ď., Ph.D., připustili, že autorizované osoby zpracovávající inženýrsko-geologický průzkum měly oproti nim výhodu, že mohly průzkumné práce provést přímo na pozemku stavebníků, rozporují však chybné posouzení vzorků zeminy a provedené analýzy a dosažené výsledky tak považují za přehnaně optimistické a tendenční. Na základě podaných námitek stavební úřad opatřením ze dne 22. 10. 2021 vyzval stavebníky k doplnění projektové dokumentace, což stavebníci učinili dne 18. 1. 2022 a doplnili další odborné posouzení označené jako „*Statický posudek rodinného domu*“ zpracovaný Ing. T. F., Ph.D., autorizovaným inženýrem pro statiku a dynamiku staveb, dle něž není stabilita svahu ohrožena, přesto doporučil při realizaci provádět výkop stavební jámy postupně s řadou omezení včetně pravidelného monitoringu daného svahu. K odbornému stanovisku předloženému ze strany žalobců Ing. T. F., Ph.D., uvedl, že stabilita svahu je ve všech fázích stejná a nedojde k žádné změně, natož ke zhoršení. Stanovisko předložené žalobci se opírá o průzkumné sondy provedené na jiném pozemku, než je navržená novostavba, proto nelze jeho závěry přenášet na jiný pozemek. Poté, co stavební úřad oznámil pokračování ve společném řízení, využili žalobci svého práva a opětovně podali dne 25. 2. 2022 námítky proti projednávanému stavebnímu záměru. Stavební úřad po projednání věci zamítl všechny podané námítky, záměr schválil a dne 10. 5. 2022 vydal společné povolení, vymezil pozemky pro jeho realizaci a stanovil podmínky pro umístění a provedení jednotlivých částí záměru. Proti společnému povolení podali dne 20. 5. 2022 žalobci odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a společné povolení potvrdil.

7. Podle § 94o odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) ve společném územním a stavebním řízení stavební úřad posuzuje, zda je stavební záměr v souladu s požadavky a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem, c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.
8. Podle § 94o odst. 2 stavebního zákona stavební úřad dále ověří zejména, zda a) dokumentace je úplná, přehledná, a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, b)

je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem.

9. Podle § 94o odst. 3 stavebního zákona stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.
10. Podle § 159 odst. 3 stavebního zákona projektant odpovídá za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace a proveditelnost stavby podle této dokumentace, jakož i za technickou a ekonomickou úroveň projektu technologického zařízení, včetně vlivů na životní prostředí. Je povinen dbát právních předpisů a obecných požadavků na výstavbu vztahujících se ke konkrétnímu stavebnímu záměru a působit v součinnosti s příslušnými dotčenými orgány. Statické, popřípadě jiné výpočty musí být vypracovány tak, aby byly kontrolovatelné. Není-li projektant způsobilý některou část projektové dokumentace zpracovat sám, je povinen k jejímu zpracování přizvat osobu s oprávněním pro příslušný obor nebo specializaci, která odpovídá za jí zpracovaný návrh. Odpovědnost projektanta za projektovou dokumentaci stavby jako celku tím není dotčena.
11. Krajský soud se předně zabýval žalobní námitkou spočívající v nedostatečném a nezákonném vypořádání odvolacích námitek žalobců žalovaným, zejména námitky spočívající v riziku sesuvu svahu.
12. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí k námitce žalobců spočívající v nedostatečném vypořádání se s námitkou žalobců týkající se potenciálního rizika sesuvu svahu na str. 8 uvedl zejména toto: „*K těmto námitkám krajský úřad uvádí, že na základě obdobných námitek uplatněných v řízení byl stavebníky proveden inženýrsko-geologický průzkum přímo v místě stavby společností K-GEO, a na jeho podkladu byl vypracován autorizovanou osobou Ing. M. P., statický posudek stability svahu, který nepotvrdil obavy odvolatelů, že by mohlo dojít k sesuvu svahu a poškození nemovitosti odvolatelů. Dále byl vypracován statický posudek Ing. T. F., Ph.D., který rovněž tyto obavy vyvrací. Podle krajského úřadu bylo stavebníky předloženo dostatek oponentních odborných posouzení, které garantují, že navrhované řešení nezpůsobí sesuv svahu. Jak již bylo uvedeno výše, osoby, které je vypracovaly veškerá odborná posouzení včetně hlavního projektanta stavby, který navrhované řešení zpracoval do projektové dokumentace, jsou autorizované osoby, jež zodpovídají za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost navržené stavby, a tyto osoby dospěly k závěru, že navrhované řešení je možné i bez předchozího zajištění svahu pomocí pilot apod. Krajský úřad proto tyto námitky v odvolání považuje za nedůvodné.*“
13. Soud se ztotožňuje se žalobci, že žalovaný danou námitku vypořádal zcela nedostatečně, neboť neposkytl prakticky žádnou relevantní odpověď k podstatě problému. Žalovaný totiž vůbec nereflektoval, že žalobci předložili odborná stanoviska, která jsou v rozporu s odbornými stanovisky předloženými stavebníky, resp. se řešením vzniklého střetu odborných stanovisek, která si vzájemně odporují, vyhnul tím, že bez jakéhokoli bližšího odůvodnění dal přednost odborným stanoviskům předloženým ze strany stavebníků a zaštil se způsobilostí autorizovaných osob zpracovávajících projektovou dokumentaci či odborná stanoviska. Soud však plně souhlasí s žalobci, že takový postup je zcela v rozporu s úkolem veřejné správy, která nemůže odpovědnost za zjištění skutkového stavu přenášet na projektanta či jiné autorizované osoby zpracovávající stavební dokumentaci.

14. Ke stejnému závěru dospěla i judikatura v obdobných věcech. Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 27. 1. 2015, č. j. 8 As 41/2014-40 uvedl, že „*Autorizovaná osoba odpovídá za odborný výkon vybraných činností (§ 12 odst. 1 zákona o výkonu povolání), čímž se vymezují především její povinnosti vůči klientům. V žádném případě však ustanovení § 159 stavebního zákona neznamená, že by autorizované osoby měly suplovat roli stavebního úřadu nebo že by stavební úřady mohly na tyto osoby přenášet odpovědnost za dostatečné zjištění skutkového stavu potřebné k vydání územního rozhodnutí. Ostatně, § 12 odst. 4 písm. a) zákona o výkonu povolání výslovně zakazuje autorizovaným osobám vykonávat funkce, v nichž by vydávaly správní rozhodnutí týkající se výsledků jejich vlastní činnosti. Tímto zákazem je zaručeno, že dokumentaci zpracovanou projektantem bude vždy hodnotit správní orgán, a v jeho rámci osoba odlišná od projektanta. Pokud by stavební úřady pouze nekriticky přejímaly veškeré informace nutné k vydání rozhodnutí z dokumentace předložené žadatelem, ztratil by význam nejen § 12 odst. 4 písm. a) zákona o výkonu povolání, ale celé územní řízení.*“
15. Správní orgány rozhodující ve stavebním řízení jsou povinny dle ustanovení § 94o stavebního zákona posuzovat soulad stavebního záměru s požadavky stavebního zákona, prováděcích i zvláštních právních předpisů. Jsou to tedy správní orgány, které musí řádně zjistit všechny okolnosti potřebné k vypořádání uplatněných námitek a k vydání zákonného rozhodnutí. Tuto svou odpovědnost za zjištění skutkového stavu v žádném případě nemohou přenášet na projektanta nebo jiné autorizované osoby zpracovávající stavební dokumentaci, a to zvláště za situace, kdy si závěry autorizovaných osob ve stavebním řízení odporují. Správní orgán je ve stavebním řízení povinen provést vlastní kritické zhodnocení předložených podkladů, neboť právě k tomu je ve stavebním řízení povolán.
16. Má-li správní orgán při rozhodování k dispozici několik odborných stanovisek s rozdílnými závěry o totožné otázce, tak stejně jako v případě rozporu mezi znaleckými posudky, je musí zhodnotit v tom smyslu, které z nich a z jakých důvodů vezme za podklad svého rozhodnutí a z jakých důvodů nevychází ze závěrů druhého odborného stanoviska; pro tuto úvahu je možné třeba vyslechnout příslušné autorizované osoby, které předložená stanoviska zpracovaly či provést jiné vhodné důkazy v rámci správního řízení. Jestliže by ani takto nebylo možné odstranit rozpory v závěrech autorizovaných osob, není správní orgán bez náležitého odůvodnění oprávněn upřednostnit některé odborné stanovisko před jiným a vzhledem k tomu, že se jedná o otázku, k jejímuž vyřešení nejsou úřední osoby náležitě odborně způsobilé, je třeba dát tyto závěry přezkoumat postupem dle § 56 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů.
17. Za této situace dospěl krajský soud k závěru, že napadené rozhodnutí neobstojí, neboť žalovaný se v napadeném rozhodnutí vůbec rozpory mezi jednotlivými odbornými stanovisky nezabýval, nezdůvodnil, proč upřednostnil závěry odborných stanovisek předložených stavebníky před závěry odborných stanovisek předložených žalobci, a pouze se zaštitil erudicí autorizovaných osob zpracovávajících stavební dokumentaci. Tímto postupem žalovaný zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelností. Pro úplnost lze dodat, že ani odůvodnění společného povolení, které s napadeným rozhodnutím tvoří jeden celek, není v tomto ohledu dostatečné. Stavební úřad se totiž rovněž v rámci vypořádání s námitkou ohrožení sesuvu svahu zaštitil erudicí autorizovaných osob zpracovávajících stavební dokumentaci, když převzal formulace obsažené ve statickém posudku Ing. T. F., Ph.D., a současně upřednostnil odborná stanoviska předložená stavebníky s odůvodněním, že na rozdíl od odborných stanovisek předložených žalobci byla

zpracována na pozemku navržené novostavby. Dle soudu však ani toto odůvodnění není samo o sobě dostatečné pro svou obecnost a jako takové je nepřezkoumatelné.

18. Krajský soud proto zrušil napadené rozhodnutí bez jednání pro jeho nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s. V dalším řízení se žalovaný bude zabývat zejména rozporem mezi předloženými odbornými stanovisky autorizovaných osob a řádně odůvodní, ze kterých podkladů bude při svém rozhodování vycházet, ze kterých nikoli a proč.
19. Posouzení důvodnosti dalších žalobních námitek shledal krajský soud s ohledem na výše uvedené předčasným, a proto se jimi nezabýval.
20. S ohledem na to, že krajský soud ve věci rozhodl meritorně, již v souladu se zásadou procesní ekonomie nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, který žalobci doručili krajskému soudu dne 21. 11. 2023.
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud tak, že každý ze žalobců má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, které důvodně vynaložil, neboť byl v řízení plně procesně úspěšný (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.). Důvodně vynaložené náklady řízení žalobců tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 6 000 Kč (2 x 3 000 Kč); a odměna zástupce (advokáta) za tři úkony právní služby ve výši 9 300 Kč (3 x 3 100 Kč), a to dle § 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) 1x za převzetí a přípravu zastoupení a 2x za písemné podání nebo návrh ve věci samé (podání žaloby a podání návrhu na přiznání odkladného účinku), přičemž výše odměny je stanovena v § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5. AT, a jelikož jde o společné úkony při zastupování dvou osob, náleží zástupci dle § 12 odst. 4 AT odměna za každou takto zastupovanou osobu snižená o 20 %, tj. 7 440 Kč za každou ze zastupovaných osob, tedy dohromady 14 880 Kč (2 x 7 440 Kč) a k této odměně je třeba připočíst náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý úkon, tedy celkem 900 Kč (3 x 300 Kč) podle § 13 odst. 1, 4 AT, a dále jelikož byl zástupce žalobců (advokát) plátcem DPH, je jeho odměna a náhrada hotových výdajů podle § 57 odst. 2 s. ř. s. navýšena o částku 3 313,80 Kč, která odpovídá této dani v sazbě 21 %. Celkovou částku ve výši 25 093,80 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobcům podle § 149 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 64 s. ř. s., a to tak, že každému ze žalobců ve výši jedné poloviny z této částky, tj. částku ve výši 12 546,90 Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř. týkající se nabytí právní moci rozhodnutí uložil krajský soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám jejich právního zástupce ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.
22. Výrok o náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., když soud jim neuložil žádné povinnosti v řízení a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí

Ostrava 23. listopadu 2023

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu